

N:o 80.

Af herr **C. Johansson** i Aflösa, *i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående en särskild tilläggsbevillning för år 1901.*

Genom den till årets Riksdag aflemnade statsverkspropositionen erfar man, att statskassan på ett enda år, ifrån att ega betydande besparingar, nu har att uppvisa en till flere millioner kronor uppgående brist. Öfverskottsmedel från föregående statsregleringar 27,665,000 kronor och 2 millioner kronor af bankovinsten för sistlidet år hafva tagits i anspråk, och dessutom har regeringen nödgats föreslå Riksdagen att upptaga en tilläggsbevillning af fast egendom och inkomst på icke mindre än 6,300,000 kronor för att få budgetens debet och kredit att gå ihop. Hvad detta innebär för framtiden, ligger i öppen dag: i hög grad ökade pålagor för dem, som hafva något att betala med; grusade illusioner för de skattdragande, som hoppats på någon varaktigare skattelindring.

Angående utdebiteringen af den föreslagna tilläggsbevillningen föreslås, att inkomster under 1,200 kronor skola vara befriade derifrån samt att inkomster från och med 1,200 till 1,800 kronor skola erläggas half tilläggsbevillning.

Häremot kan ej gerna göras någon befogad anmärkning, blott steget hade tagits fullt ut, så att lättnader i berörda afseende äfven fått tillgodonjutas af de mindre fastighetsegarne. Men detta har dock ej i någon mån skett. Och hvad kan skälet dertill hafva varit? Jo, derom erhåller man besked i statsrådsprotokollet för finansärenden den 21 december förlidet år, der det heter, att »motsvarande lättnader icke kunna beredas innehafvarne af smärre fastigheter, detta på grund deraf att fastighetsbevillningen har naturen af

en fastighetsskatt, en real- eller afkastningskatt, hvilken utgår i förhållande till fastighetens beräknade afkastningsförmåga och ej tager någon hänsyn till egarens personliga förhållanden».

Teoretiskt sedt må väl en sådan åskådning gälla för hvad den kan, men tillämpad i praktiken åstadkommer densamma alldeles orimliga skatteförhållanden. Ty på annat sätt kan väl knappast ett skattesystem kännetecknas, som låter en ganska betydande inkomst gå helt eller delvis skattefri, under det att en liten obetydlig, i icke så få fall till sitt fulla värde in-tecknad fastighet får vidkännas sin dryga anpart af denna bevillning.

Då jag i ett dylikt tillvägagående ej kan finna, att full rättvisa fått göra sig gällande, och ej heller anser, att öfverstigliga hinder möta för en lämpligare fördelning i afseende på de skattskyldiges gäldande af ofvan nämnda tilläggsbevillning, än hvad regeringen föreslagit, så får jag härmed vördsamt hemställa,

att för den händelse Riksdagen bifaller Kongl. Maj:ts förslag om tilläggsbevillning för innevarande år, Riksdagen då måtte besluta, det fastighet ej uppgående till ett taxeringsvärde af 10,000 kronor befrias från tilläggsbevillnings utgörande, samt att fastighet, hvars taxeringsvärde uppgår till nämnda belopp, men ej öfverstiger 15,000 kronor skall erlægga endast half tilläggsbevillning.

Stockholm den 26 januari 1901.

Carl Johansson

i Aflösa.